

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010136
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:2518010136.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou, v trestnej veci obžalovaného D.. F. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. augusta 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný

D.. F. B., nar. XX.XX.XXXX V. X.Ĺ., trvale bytom X., R.. E. Č.. XX/XX, t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou,

je vinný, že

1) v období od júla 2010 až do 24.01.2018, s výnimkou obdobia od 05.06.2014 do 04.12.2014 v X.Š. si ako otec F. B., Z.. XX.XX.XXXX vôbec neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi, pričom táto povinnosť vyplýva zo Zákona o rodine a jej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8P/20/2008 zo dňa 31.03.2009, právoplatným dňa 05.05.2009 vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona, ktorú je povinný platiť k rukám starých rodičov F. B. a M. B. vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, o existencii vyživovacej povinnosti mal vedomosť a napriek tomu neprejavil vážny záujem o pracovný pomer, ktorý by mu umožňoval si túto povinnosť plniť, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 2.244,45 eur, a svojho konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/106/2016 zo dňa 14.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/58/2017 zo dňa 24.10.2017 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

2) v období od 07.01.2018 do 10:00 hod. dňa 25.01.2018 v Piešťanoch a na iných miestach bez vážneho dôvodu nerešpektoval výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/106/2016 zo dňa 14.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/58/2017 zo dňa 24.10.2017 napriek tomu, že výzvu na nastúpenie výkonu trestu vydanú Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 16T/106/2016 zo dňa 07.12.2017 prevzal dňa 29.12.2017, aby v lehote do 8 (osem) dní od doručenia výzvy nastúpil výkon trestu odňatia slobody, čo však neurobil a do výkonu trestu odňatia slobody dobrovoľne nenastúpil,

t e d a

v bode 1)

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

v bode 2)

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

v bode 1)

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona,

v bode 2)

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany podala pod sp. zn. Pv 525/17/2204 -28 na Okresný súd Piešťany dňa 25.5.2018 obžalobu na obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.8.2018 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je mu kladený za vinu v bode 2) obžaloby Okresnej prokuratúry Piešťany sp. zn. Pv 525/17/2204-28 zo dňa 25.5.2018.

V dôsledku vyhlásenia v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, ktoré urobil obžalovaný vo vzťahu ku skutku 2) tohto rozsudku, súd v zmysle § 257 odsek 4 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky otázky odpovedal áno. V zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku bolo zistené stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd vyhlásil uznesenie v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku v bode 2) tohto rozsudku. V dôsledku prijatia tohto vyhlásenia obžalovaného, ktorý sa ku skutku v bode 2) priznal, súd nevykonával vo vzťahu k tomuto skutku vo veci dokazovanie o vine, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vo vzťahu ku skutku v bode 1) tohto rozsudku obžalovaný po poučení v zmysle § 257 odsek 1 Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný z tohto skutku, preto súd vo vzťahu k tomuto skutku vykonal dokazovania výpoveďou obžalovaného, prečítaním výpovede poškodeného F. B., prečítaním rodného listu, potvrdenia školy, rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8P/20/2008, správ z výkonu trestu, správ a výpisov týkajúcich sa obžalovaného, rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/106/2016 a uznesením Krajského súdu v Trnave, aktuálnym odpisom registra trestov a z takto vykonaného dokazovania mal preukázané nasledovné:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo ku skutku 1 rozsudku nevypovedať a prokurátor nenavrhol výpoveď obžalovaného z prípravného konania čítať.

Obžalovaný k prečítanej výpovedi poškodeného na hlavnom pojednávaní uviedol, že je pravda, čo otec vypovedal a čo sa stalo ľutuje, ale mu to pripadá čudné, keď od neho jeho otec výživné nežiadal a ani náhradu škody si neuplatnil. K oboznámeným správam z úradu práce obžalovaný uviedol, že bol vyradený z evidencie, lebo zamestnávateľa nechceli človeka, čo nemá čistý register trestov. V záverečnej reči obžalovaný uviedol, že nie je alkoholikom, lebo nebol na liečení, ale je pravdou, že ho viac krát pokutovali policajti za vedenie bicykla pod vplyvom alkoholu. Ďalej uviedol, že 10 rokov býval so synom v jednej izbe a nie je pravda, že by sa o neho nezaujímal alebo nestaral, ale všetko sa to točí okolo peňazí. V záujme dieťaťa je, aby otec nebol vo väzení.

Obhajca obžalovaného uviedol, že nebolo preukázané, že obžalovaný skutok v bode 1 spáchal, pričom je zmätočné vyjadrenie poškodeného v prípravnom konaní k výške dlhu na výživnom, ktoré nezodpovedá výške uvedenej v obžalobe ako aj skutočnosť, že poškodený si náhradu škody vo vzťahu k dlžnému výživnému na hlavnom pojednávaní neuplatnil.

Poškodený F. B. Q.. na hlavnom pojednávaní po poučení využil svoje právo nevypovedať, nakoľko obžalovaný je jeho syn, avšak súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď poškodeného z prípravného konania, kde poškodený ako svedok vypovedal a nevyužil svoje právo nevypovedať, hoci obvinený je jeho syn.

Z výpovede poškodeného F. B. Q.. z prípravného konania vyplýva, že maloletý F. je dieťaťom jeho syna, teda obžalovaného, a jeho bývalej družky B. Z., ktorá je umiestnená v zariadení v Q., je ťažko psychicky chorá, má schizofréniu, pre ktorú bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony. Matka maloletého F. chvíľu po jeho narodení žila u nich v domácnosti, ale požívala alkohol spolu s obžalovaným, ktorý je podľa neho alkoholik. Obaja sa potulovali a nestarali sa o F., preto sa s manželkou rozhodli a požiadali o jeho zverenie do ich starostlivosti, o čom Okresný súd Piešťany rozhodol, keď mal F. rok a to rozsudkom 8P/20/2008 zo dňa 31.3.2009, ktorým bol F. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom, teda jemu a manželke a obžalovanému ako otcovi bolo určené výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima splatné do 15. dňa v mesiaci vopred. O zvýšenie výživného nikdy nepožiadali. Obžalovaný od roku 2009 až do 25.01.2018, kedy bol zatknutý políciou, žil s ním a jeho manželkou v spoločnej domácnosti, ale nikde nepracoval, k čomu mu povedal, že nemá záujem pracovať, keďže má problémy s alkoholom a množstvo exekúcií. Taktiež mu uviedol, že keby sa zamestnal, tak sa mu to neoplatí, lebo exekútori by mu zobrali väčšiu časť výplaty. Obžalovaný sa mu sťažoval, že ho všetko bolí a preto nemôže pracovať. Poškodený uviedol, že obžalovaný jemu ani jeho manželke na výživné na F. od júla 2010 nezaplatil ani cent. Poškodený k obžalovanému doplnil, že tento od júla 2010 nepodnikal, iba si privyrábal stavebnými prácami a zarobené peniaze prepil. Obžalovaný neprispieval na maloletého F., na domácnosť, ani na stravu pre neho samotného, pričom on s manželkou sú starobní dôchodcovia. Manželke bolo syna ľúto, preto na neho skôr nepodali trestné oznámenie, avšak v poslednom čase už bola situácia neúnosná. Obžalovaný naposledy pracoval asi pred 6 rokmi, keď bol vo výkone trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol viackrát súdne trestaný a nepodmienečný trest mal aj za neplatenie výživného, pričom má vyživovaciu povinnosť k už dospeljej dcére Z. B.. Maloletý F. v školskom roku 2017/2018 bol žiakom 4. triedy základnej školy, mal dobrý prospech a nemal zvýšené výdavky na výživu. Obžalovaný občas doniesol synovi nejakú hračku, oblečenie alebo sladkosť, avšak nepravidelne a v minimálnom množstve. Poškodený k vzniknutému dlhu na výživnom uviedol, že tento k 28.3.2018 predstavuje sumu 2.539,06 eur, pričom náhradné výživné týkajúce sa matky maloletého poberajú asi rok a súčasne poberajú opatrovateľské a príspevok na dieťa. Taktiež si vybavujú náhradné výživné za obžalovaného.

Z rodného listu mal. F., Z.. XX.XX.XXXX vyplýva, že jeho otcom je obžalovaný.

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8P/20/2008 z 31.3.2009, právoplatným 5.5.2009 bol maloletý F. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov F. B. T. M. B. a obžalovanému bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého F. vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona od právoplatnosti rozsudku k rukám starých rodičov do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zo správy Zboru väzenskej a justičnej stráže vyplýva, že obžalovaný bol od 5.6.2014 do 3.12.2014 vo výkone trestu odňatia slobody, kde si aj nahlásil vyživovaciu povinnosť k maloletému F., pričom jeho čistá mzda za celé obdobie výkonu trestu bola v sume 641,71 eur.

Podľa správy Sociálnej poisťovne bol obžalovaný od roku 2010 zamestnaný len v období od 8.7.2014 do 3.12.2014 vo výkone trestu odňatia slobody a v období od 13.5.2016 o 24.5.2016 v spoločnosti AXYL, s. r. o. na dohodu o pracovnej činnosti.

Podľa správy úradu práce bol obžalovaný od roku 2010 dva krát evidovaný v evidencii nezamestnaných a to od 27.1.2015 do 10.5.2015, kedy bol vyradený pre nespoluprácu a od 5.2.2016 do 21.6.2016, kedy bol taktiež vyradený pre nespoluprácu. V apríli až v júni 2016 mu boli úradom práce ponúknuté viaceré zamestnania, z ktorých dve odmietol zo zdravotných dôvodov a v troch ho neprijali pre nevyhovenie požiadavkám.

Obžalovaný ukončil živnosť v decembri 2004. Podľa správy daňového úradu obžalovaný za rok 2010 až 2016 nepodal daňové priznanie. Obžalovaný nie je vlastníkom ani držiteľom žiadneho motorového vozidla a je podielovým spoluvlastníkom rodinného domu, ku ktorému sa viaže veľa exekúcií. Podľa evidenčnej karty vodiča bol obžalovanému v roku 2009 exekučne zadržaný vodičský preukaz. Obžalovanému bola v období od 26.3.2007 do 20.9.2010 celkovo 4 krát uložená bloková pokuta za jazdu na bicykli pod vplyvom alkoholu a v roku 2007 mu bol uložený aj zákaz činnosti na dobu 18 mesiacov za vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu.

V registri trestov má obžalovaný 6 záznamov o odsúdení. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/106/2016 zo dňa 14.6.2017, právoplatným 24.10.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/58/2017 zo dňa 24.10.2017, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy na skutkovom základe, že od septembra 2015 až do vyhlásenia rozsudku si neplnil vyživovaciu povinnosť na Z. B. určenú vo výške 82,98 eur, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Ostatné odsúdenia má obžalovaný zahladené s výnimkou odsúdenia vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/197/2009, kde vykonal trest 3.12.2014, z ktorého bol podmienene prepustený so skúšobnou dobou na 2 roky.

Podľa § 207 odsek 1, odsek 3, písmeno b), c) Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spácha závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 348 odsek 1, písmeno a) Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel páchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Výška životného minima na nezaopatrené dieťa v zmysle Opatrení Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny (č. 300/2010 Z.z., č. 194/2011 Z.z., č. 181/2012 Z.z., 186/2013 Z.z. a č. 173/2017 Z.z.) bola od 1.7.2010 v sume 84,61 eur mesačne, z čoho 30 % je 25,38 eur, od 1.7.2011 bola 86,65 eur mesačne, z

čoho 30 % je 25,99 eur, od 1.7.2012 v sume 88,82 eur mesačne, z čoho 30 % je 26,65 eur, od 1.7.2013 v sume 90,42 eur mesačne, z čoho 30 % je 27,12 eur, od 1.7.2014 v sume 90,42 eur mesačne, z čoho 30 % je 27,12 eur, od 1.7.2017 v sume 91,06 eur mesačne, z čoho 30 % je 27,31 eur.

Súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku v bode 2) rozsudku na základe jeho vyhlásenia o vine, ktoré súd prijal.

Na základe vykonaného dokazovania vo vzťahu ku skutku v bode 1) rozsudku, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i súhrnne súd dospel k záveru, že vina obžalovaného je preukázaná, a to výpoveďou poškodeného F. B. Q., ktorý v prípravnom konaní vo vzťahu k svojmu synovi nevyužil svoje právo nevypovedať a uviedol, že obžalovaný jemu ani jeho manželke na výživné na maloletého F. od júla 2010 doposiaľ nezaplatil ani cent, pričom v danom období obžalovaný okrem doby, keď bol vo výkone trestu, ani nikde nepracoval, okrem občasného privyrobenia si stavebnými prácami, ale zarobené peniaze obžalovaný prepil. Obžalovaný mu uviedol, že nemá záujem pracovať, keďže má problémy s alkoholom a množstvo exekúcií, teda by sa mu pracovať neoplatilo, lebo by mu exekútori zobrali väčšiu časť výplaty. Obžalovaný podľa výpovede poškodeného od roku 2009 až do 25.01.2018, kedy bol zatknutý políciou, žil s rodičmi, teda poškodeným a jeho manželkou, v spoločnej domácnosti, kde žil aj maloletý F., pričom obžalovaný neprispieval nie len na maloletého ale ani na stravu pre neho samotného. Manželke poškodeného bolo obžalovaného ľúto, preto na neho nepodali skôr trestné oznámenie, ale v poslednom čase bola pre nich situácia už neúnosná, keďže sú s manželkou starobní dôchodcovia. Obžalovaný bol viackrát súdne trestaný a nepodmienečný trest mal aj za neplatenie výživného k už dospeljej dcére Z. B.. Maloletý F. v školskom roku 2017/2018 bol žiakom 4. triedy základnej školy, mal dobrý prospech a nemal zvýšené výdavky na výživu. Obžalovaný občas doniesol synovi nejakú hračku, oblečenie alebo sladkosť, avšak nepravidelne a v minimálnom množstve. Poškodený k vzniknutému dlhu na výživnom uviedol, že toto k 28.3.2018 predstavuje sumu 2.539,06 eur, pričom náhradné výživné namiesto matky maloletého poberajú asi rok a súčasne poberajú opatrovateľské a príspevok na dieťa. Taktiež si vybavujú náhradné výživné za obžalovaného. Poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že si náhradu škody nežiada. Čo sa týka určenia dlhu na výživnom za obdobie od júla 2010 do 24.1.2018, s výnimkou obdobia od 5.6.2014 do 4.12.2014, mal súd preukázané výpoveďou poškodeného, že obžalovaný za dané obdobie nezaplatil na výživnom ani cent, teda dlh na výživnom bol v celkovej sume 2.244,45 eur. Túto sumu súd vypočítal tak, že sumu 30% zo sumy životného minima vynásobil počtom mesiacov, počas ktorých výživné platené nebolo, pričom výška tohto minima sa menila k 1.7. príslušného roka, ale nie každý rok. Obžalovanému do určeného dlhu na výživnom súd nezarátal mesiace jún až december 2014, keďže výživné bolo splatné do 15. dňa v mesiaci a obžalovaný bol vo výkone trestu od 5.6.2014, teda za jún už objektívne nemohol uhradiť výživné a prepustený bol 4.12.2014, teda do 15. dňa v decembri objektívne ešte nemohol mať peniaze na výživné na tento mesiac. Inak výživné za január 2018 bolo splatné do 15. dňa v mesiaci, teda ešte pred dodaním obžalovaného do výkonu trestu, preto súd za január 2018 počítal s celou sumou mesačného výživného.

Výpočet dlhu na výživnom je v nasledovnej tabuľke:

obdobie	30% zo sumy životného minima	mesačne	počet mesiacov	spolu
7/2010 - 6/2011	25,38 eur	12	304,56 eur	
7/2011 - 6/2012	25,99 eur	12	311,88 eur	
7/2012 - 6/2013	26,65 eur	12	319,80 eur	
7/2013 - 5/2014	27,12 eur	11	298,32 eur	
1/2015 - 6/2015	27,12 eur	6	162,72 eur	
7/2015 - 6/2016	27,31 eur	12	327,72 eur	
7/2016 - 6/2017	27,32 eur	12	327,72 eur	
7/2017 - 1/2018	27,39 eur	7	191,73 eur	
od 7/2010 do 24.1.2018	s výnimkou 5.6.2014 až 4.12.2014			2.244,45 eur

K argumentu obhajcu, že dlh na výživnom nevznikol, keď si poškodený náhradu škody na hlavnom pojednávaní neuplatnil, treba uviesť, že otázka existencie dlhu na výživnom nie je závislá od toho, či si osoba, k rukám ktorej je obžalovaný povinný platiť výživné, tento dlh voči nemu v trestnom konaní uplatní alebo nie. Platiť výživné na maloleté dieťa je zákonná povinnosť rodiča a nie je závislá od toho, či oprávnená osoba od rodiča výživné žiada. Ak by aj oprávnená osoba na prijímanie výživného pre maloleté dieťa toto odmietla prijímať, je rodič povinný si výživné plniť, a to vo forme súdnej či notárskej

úschovy. Ani argument obhajcu k rozdielnym sumám nedoplatku na výživnom uvedenom v obžalobe a v návrhu poškodeného v prípravnom konaní neobstojí, keďže poškodený sa vyjadroval k dlhu na výživnom k 28.3.2018 a v obžalobe bol dlh k 24.1.2018, pričom súd výšku dlhu vypočítal na celé mesiace podľa splatnosti výživného tak, ako je uvedené vyššie.

K vyjadreniu obžalovaného, že so synom býval 10 rokov v jednej izbe a zaujímal sa o neho, treba uviesť, že určitá forma osobnej starostlivosti obžalovaného o syna, nezbavuje obžalovaného povinnosti platiť na syna výživné, pokiaľ je jeho syn zverený v náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov. Ak chcel obžalovaný za syna prevziať plnú zodpovednosť, mohol požiadať súd o zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti, avšak v tom prípade by musel maloletému platiť každodenné výdavky spojené so stravou, ošatením, hygienou ako aj škôlkou, či školou. Obžalovaný však podľa vyjadrenia poškodeného neprispieval svojim rodičom, u ktorých býval, ani na stravu pre neho samotného. To, že obžalovaný občas doniesol synovi nejakú hračku, oblečenie alebo sladkosť, nezbavuje obžalovaného pravidelného plnenia si výživovacej povinnosti voči synovi. Argument obžalovaného, že nie je alkoholikom, lebo nebol na liečení, neobstojí. Obžalovaný bol opakovane priestupkovo postihnutý za alkohol, raz pri vedení vozidla, štyrikrát pri vedení bicykla, pričom aj poškodený uviedol, že príležitostne zarobené peniaze obžalovaný prepil, teda mal problémy s alkoholom, pričom finančné prostriedky namiesto na výživné na syna použil na nákup alkoholu.

Obžalovaný v období od júla 2010 do 24.1.2018, s výnimkou obdobia od 5.6.2014 do 4.12.2014, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody a výživovaciú povinnosť si nahlásil, avšak mal objektívne obmedzenú možnosť zabezpečiť si prácou taký príjem, aby výživné mohol platiť, hoci bol vo výkone trestu zamestnaný, tak na výživné na maloletého F. nezaplatil žiadnu sumu, čo jednoznačne vyplývalo z výpovede poškodeného, čím svojím konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu zanedbania povinnej výživy, keďže si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať syna F., pričom obžalovaný si túto zákonnú povinnosť neplnil s výnimkou 6 mesiacov po dobu takmer 8 rokov, teda dlhší čas. A svojho konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/106/2016 zo dňa 14.06.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/58/2017 zo dňa 24.10.2017 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, keďže páchanie skutku v tomto konaní dovŕšil 24.1.2018, teda až po právoplatnom odsúdení vo veci 16T/106/2016. V danom prípade súd pokračovanie v páchaní trestného činu zanedbania povinnej výživy skúmal až do vyhlásenia rozsudku, avšak keďže bol obžalovaný dňa 25.1.2018 dodaný do výkonu trestu, mal objektívne obmedzenú možnosť zabezpečiť si taký príjem, aby mohol výživné platiť, preto súd obdobia výkonu trestu obžalovaným zo skutku vyňal. Uvedené skutočnosti jednoznačne preukazujú, že obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu podľa § 207 odsek 1, odsek 3, písmeno b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle teda, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, keďže po dobu takmer 8 rokov na výživné na maloletého F. nezaplatil rodičom ani cent, ale peniaze z príležitostných brigád minul na alkohol, a neprejavil ani snahu zamestnať sa, keďže by sa mu to neoplatilo kvôli exekúciám.

Súčasne treba uviesť, že vyvodu trestnej zodpovednosti obžalovaného nebránil ani tzv. materiálny korektív uvedený v § 10 odsek 2 Trestného zákona, lebo zo spôsobu vykonania činu (neplatenie žiadneho výživného, vyhýbanie sa zamestnaniu kvôli exekúciám, požívanie alkoholu za príležitostne zarobené peniaze) a najmä jeho následku (dlh na výživnom za takmer 8 rokov), ale aj okolností, za ktorých bol spáchaný a miere zavinenia obžalovaného, po objektívnom vyhodnotení týchto kritérií, je evidentne zrejmé, že stupeň závažnosti činu bol vyšší ako nepatrný a konanie tak bolo treba definovať ako prečin.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd u oboch obžalovaných vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj mieru akou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Obžalovanému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, keďže spáchal dva prečiny, a to podľa zákonného ustanovenia podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, nakoľko tento trestný čin je najprisnejšie trestný so sadzbou 1 rok až 5 rokov. Súd má za to, že iný druh trestu ako trest odňatia slobody by nevedol k náprave obžalovaného, keďže obžalovaný bol už za neplnenie si vyživovacej povinnosti vo vzťahu k inému dieťaťu opakovane odsúdený.

Pri určovaní výmery trestu súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť vzťahujúcu sa k obojm trestným činom. Hoci sa obžalovaný k prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia priznal, svoje konanie oľutoval a urobil vyhlásenie o vine, vo vzťahu k prečinu zanedbania povinnej výživy spáchanie skutku poprel vyhlásením, že sa cíti byť nevinný, pričom k tomuto skutku sa nepriznal ani ho úprimne neofutoval, pričom súd postoj obžalovaného skúmal v čase vyhlásenia rozsudku. Súd u obžalovaného zistil dve prirážajúce okolnosti, a to že spáchal viac trestných činov, teda prečin zanedbania povinnej výživy a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, a to, že už bol za trestný čin odsúdený, pričom súd zohľadňoval len to odsúdenie, ktoré nie je súčasťou skutkovej vety, teda len odsúdenie Okresným súdom Piešťany sp. zn. 2T/197/2009, ktoré odsúdenie nemá zahladené.

S prihliadnutím na zistený pomer a mieru závažnosti dvoch prirážajúcich okolností sa zákonom ustanovená dolná hranica trestnej sadzby podľa ustanovenia § 207 odsek 3 Trestného zákona zvyšovala o jednu tretinu, teda súd ukladal obžalovanému trest v sadzbe 2 roky a 8 mesiacov až 5 rokov. Súd obžalovanému určil výšku úhrnného trestu pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní tri roky, pričom zohľadnil okolnosti spáchania oboch prečinov, ich následky, najmä dobu takmer 8 rokov počas ktorých si neplnil vyživovaciu povinnosť k synovi, ako aj zavinenie a pohnútku. Súd takýto trest považuje za dostatočný, aby viedol k náprave obžalovaného a splnil aj výchovný účel.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný časť skutku týkajúceho sa neplnenia vyživovacej povinnosti spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, ktorá mu plynula dva roky od 3.12.2014, nebolo možné uložený trest odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložiť na skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Súd obžalovaného zaradil pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch pred dovŕšením páchania prečinu zanedbania povinnej výživy ako aj pred spáchaním prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia vo výkone trestu odňatia slobody, a to vo veci Okresného súdu Piešťany 2T/197/2009.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 odsek 2 Trestného poriadku). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámenie je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priam týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 odsek 2 Trestného poriadku),

štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 odsek 1 Trestného poriadku),

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 odsek 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku),

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku), (§ 45 odsek 1 Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.